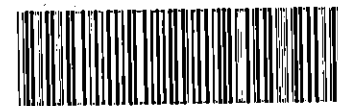

Minister Zdrowia

2017-10-17
RPW/57305/2017 P

Warszawa, 16 PAŹ. 2017

PRL.022.1311.2017.AK

Dot.: DLP.ZLS.1201.24.2017

**Pan
Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa
Wyższego**

Szanowny Panie Premierze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 18 września 2017 r., uprzejmie informuję, iż zgłaszam uwagi do projektu ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce:

1) uwagi ogólne:

- a) zasadne jest wprowadzenie słownika pojęć zawartych w ustawie celem uniknięcia rozbieżności interpretacyjnych (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM),
- b) w projekcie ustawy projektodawca wskazując ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, oprócz tego określenia posługuje się również określeniem „Ministra”, czy „ministra”, co należałoby ujednoczyć,
- c) zwracam uwagę na mogącą powodować wątpliwości interpretacyjne rozbieżność definicji uczelni medycznej między projektowaną ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a aktualnie obowiązującą ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842,

z późn. zm.), jak również ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1638, z późn. zm.). W świetle bowiem obecnie obowiązujących przepisów prawa uczelnią medyczną jest uczelnia publiczna nadzorowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia (vide art. 2 ust. 1 pkt 27 ww. ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym), czy też publiczna uczelnia medyczna albo publiczna uczelnia prowadząca działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych oraz Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego (vide art. 2 ust. 1 pkt 13 ww. ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej). Natomiast analizowany projekt definiuje uczelnię medyczną przez wskazanie, iż jest nią uczelnia publiczna, która wykonuje zadania, o których mowa w art. 11, oraz w której w przeważającej części zadania te dotyczą medycyny, przy jednoczesnym bezwzględnym warunku, iż prowadzi podmiot leczniczy prowadzący szpital. Aktualnie natomiast uczelnia medyczna może być podmiotem tworzącym podmiot leczniczy (w tym prowadzący zakład leczniczy w postaci szpitala), natomiast nie jest to obligatoryjny, formalny wymóg dla uznania statusu uczelni medycznej (zgodnie z art. 6 ust. 6 ww. ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej uczelnia medyczna może utworzyć i prowadzić podmiot leczniczy w formie samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej albo spółki kapitałowej, natomiast ww. ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym przewiduje w art. 87, iż status szpitali będących bazą dydaktyczną i naukowo-badawczą uczelni medycznych lub innych uczelni prowadzących działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych regulują przepisy o działalności leczniczej). Ponadto wskazania wymaga, iż zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami nadzór na uczelnią publiczną wynika z przepisów tworzących te uczelnie publiczne; w związku z tym projektowane przepisy milczą co do ewentualnych zmian w przepisach ustaw tworzących uczelnie, a jedynie wprowadzają ogólną definicję, zawierającą cechy, które kwalifikują daną uczelnię pod nadzór danego ministra; co zatem z przepisami ustawy tworzącymi uczelnie, gdzie ten nadzór jest uregulowany. Czy np. zmiana przeważającej części zadań realizowanych przez uczelnię medyczną powodująca zmianę ministra właściwego nie będzie powodowała konieczności zmian ustaw tworzących uczelnie w zakresie nadzoru?

- 2) art. 4 ust.2 pkt 1 – proszę o doprecyzowanie pojęcia „zastosowanie komercyjne”.

Wyniki wielu badań aplikacyjnych definiowanych zgodnie z opiniowanym projektem ustawy, nie prowadzą bezpośrednio do osiągnięcia zysku, jednocześnie posiadając duży potencjał związany z zastosowaniem tych badań w praktyce. W związku z tym, że co do zasady Narodowe Centrum Nauki finansuje badania podstawowe, a Narodowe Centrum Badań i Rozwoju badania aplikacyjne i prace rozwojowe, pojęcia w ustawie powinny być rozłączne, aby nie ulegało wątpliwości, do jakiej kategorii zakwalifikować planowane badania i z jakiego źródła finansowania skorzystać (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM);

- 3) art. 13 – brak wyjaśnienia w projekcie ustawy, jakim typem uczelni jest uczelnia branżowa.

W art. 13 projektu ustawy znajdują się dwa określenia uczelni: zawodowa i akademicka, natomiast w uzasadnieniu do projektu ustawy pojawia się pojęcie uczelni branżowej niezdefiniowanej w ustawie;

- 4) w art. 16 konieczne jest uwzględnienie specyfiki uniwersytetów branżowych albo zdefiniowanie ewaluacji w taki sposób, aby dotyczyła tylko kierunków akademickich. W przeciwnym wypadku np. uniwersytety medyczne kształcące na kierunkach zawodowych (farmacja, fizjoterapia, pielęgniarstwo i położnictwo, ratownictwo medyczne, itp.) oraz lekarzy na kierunku akademickim z pewnością byłyby zagrożone utratą „akademickości”, a tym samym nie mogłyby dalej kształcić lekarzy, co jest ich podstawowym zadaniem;

- 5) art. 17 ust. 3 – uniwersytety medyczne należy potraktować szczególnie i wprowadzić *lex specialis* wobec art. 17 ust. 3 projektu ustawy, który pozwalałby używać nazwy „uniwersytet” uczelniom spełniającym warunki określone w art. 17 ust. 3 oraz na zasadzie wyjątku obecnie działającym uniwersytetom medycznym. Zastrzeżenie nazwy „uniwersytet” dla uczelni spełniających kryteria określone w art. 17 ust. 3 prowadzić będzie do wyłączenia możliwości uzyskania nazwy „uniwersytet” przez uczelnie medyczne, które w przypadku, gdy minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki określi, w drodze rozporządzenia dziedziny nauki i dyscypliny naukowe oraz dyscypliny artystyczne w ramach dziedziny sztuki, mając na uwadze systematykę dziedzin i dyscyplin przyjętą przez OECD (o czym mowa w art. 5 projektowanej ustawy), nie będą mogły spełnić przesłanek posiadania kategorii naukowej A+, A albo B+ w co najmniej 3 dziedzinach nauki w co najmniej 6 dyscyplinach naukowych (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM);

- 6) art. 20 i nast. – Rada uczelni wybierana jest przez senat, na czele którego stoi rektor – jednym z zadań Rady jest nadzór nad zarządzaniem uczelnią przez rektora (art. 19 pkt 5), a innym zadaniem – wskazywanie kandydata na rektora (art. 19 pkt 6). To stworzenie wzajemnie zapętlonego układu zależności. Proponuję rozważyć rezygnację z tworzenia Rady lub zmianę jej zadań;
- 7) art. 38 – nie jest jasne, co się dzieje z osobowością prawną uczelni, która będzie w ramach uczelni federacyjnej – czy będzie miała „podwójną” osobowość prawną?
- 8) art. 39 - nie jest jasne, co się dzieje z osobowością prawną uczelni, która przystąpi do związku uczelni – czy będzie miała „podwójną” osobowość prawną?
- 9) w art. 41 proponuję dodanie przepisu w brzmieniu:
„Likwidacja uczelni publicznej, jej połączenie z inną uczelnią publiczną oraz zmiana jej nazwy następują po zasięgnięciu opinii senatu lub senatów uczelni, których te akty dotyczą.”.
Analogiczny przepis znajduje się w przepisach obowiązującej ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (art. 18 ust. 3) i zasadnym jest jego wpisanie do projektowanej ustawy (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM);
- 10) art. 41 ust. 9 – nie jest jasne, jak likwidator ma wypełnić nałożony na niego obowiązek, nie mając żadnych narzędzi do zmuszenia innej uczelni do przyjęcia studentów z uczelni likwidowanej;
- 11) art. 55 ust. 3 pkt 2 – należy uzupełnić o zagrożenie zdrowia, tak by służby państwowe mogły wkroczyć na teren uczelni bez wezwania rektora również w tym przypadku;
- 12) art. 58 – brak określenia, którego ministra wymagane jest pozwolenie – ministra właściwego w sprawach szkolnictwa wyższego?
- 13) art. 59 ust. 2 pkt 3 – proponuję, aby minister właściwy do spraw nauki i szkolnictwa wyższego wydawał pozwolenie na utworzenie kierunków studiów mających zastosowanie w ochronie zdrowia, także innych niż kierunek lekarski, lekarsko-dentystyczny oraz farmacja, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia (m.in. w przypadku kierunku studiów dietetyka czy zdrowie publiczne). Dlatego też zasadne wydaje się także określenie dla kierunków studiów, innych niż kierunki określone w art. 71 ust. 1 pkt 1-8, mających zastosowanie w ochronie zdrowia, określenie standardów kształcenia, albo co najmniej efektów kształcenia;

- 14) art. 61 ust. 1 pkt 5 – przesłanka stanowiąca podstawę do cofnięcia pozwolenia, o której mowa w pkt 5 (tj. w przypadku, gdy kształcenie na danym kierunku studiów przestało odpowiadać lokalnym lub regionalnym potrzebom społeczno-gospodarczym) ma charakter ocenny, dlatego też zasadnym byłoby wdrożenie procedury opiniodawczej poprzedzającej wydanie decyzji w tym zakresie (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM);
- 15) art. 66 ust. 1 – zastrzeżenia w kontekście zapewnienia jakości kształcenia w zawodach medycznych budzi treść projektowanego przepisu, w związku z brakiem określenia, iż studia niestacjonarne przygotowujące do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt. 1-8 oraz studia niestacjonarne w zakresie: dietetyki, elektroradiologii, higieny dentystycznej, inżynierii biomedycznej, logopedii z fonoaudiologią, technik dentystycznych, terapii zajęciowej i zdrowia publicznego, nie powinny być prowadzone bez zachowania warunku realizacji co najmniej połowy zajęć objętych programem studiów z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów, który został określony dla studiów stacjonarnych.

Mając na względzie słuszność zawartego w Ocenie Skutków Regulacji stwierdzenia, iż aktualny jest ciągle problem jakości i przydatności studiów, a niska jakość kształcenia na studiach niestacjonarnych, co wynika z przyjęcia błędnych założeń, w tym m.in., że student studiów niestacjonarnych może uczyć się na mniejszą liczbę zajęć, ponieważ w domu na naukę poświęci więcej czasu niż student studiów stacjonarnych, proponuje się wykluczyć z możliwości odstąpienia od warunku zapewnienia realizacji co najmniej połowy zajęć objętych programem studiów z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów studia, o których mowa powyżej;

- 16) art. 67 ust. 1 wymaga uzupełnienia o studia doktoranckie;

- 17) art. 68 – proponuję dodanie ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 4 nie stosuje się do studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt 1-8.”.

Kształcenie na kierunkach, o których mowa w art. 71 ust. 1 pkt 1-8 projektowanej ustawy odbywa się w oparciu o określone rozporządzeniem standardy kształcenia, co zapewnia uzyskanie takich samych efektów kształcenia dla formy stacjonarnej i niestacjonarnej studiów - sposób kształcenia, zakres i efekty realizacji zajęć dydaktycznych oraz naukowo-badawczych muszą być identyczne dla obu form (uwaga tożsama z uwagą zgłoszoną przez KRAUM);

18) art. 73 ust. 3 – przepis nie powinien mieć zastosowania do kierunków studiów, prowadzonych w oparciu o standardy kształcenia, o których mowa w art. 71 projektowanej ustawy;

19) art. 82 – proponuje się wykreślenie kierunku: ratownictwo medyczne.

Zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o państwowym ratownictwie medycznym, studia w zakresie ratownictwa medycznego nie będą obejmowały sześciomiesięcznej praktyki;

20) art. 85 ust. 1 pkt 2-4 i 10; art. 86 ust. 4 w związku z art. 321 – należy na poziomie ustawy rozstrzygnąć poniższe kwestie:

Z art. 85 ust. 1 pkt 4 projektowanej ustawy wynika, że uczelnia publiczna może pobierać opłaty za prowadzenie studiów w języku obcym. Z art. 85 ust. 10 projektowanej ustawy wynika, że uczelnia może pobierać również opłaty za kształcenie cudzoziemców na studiach. Natomiast w art. 321 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy przewidziano, iż minister nadzorujący uczelnię lub dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej może zwolnić z opłat cudzoziemców, o których mowa m.in. w art. 85 ust. 1 pkt 10.

W związku z powyższym zasadnym wydaje się rozstrzygnięcie na poziomie ustawowym poniższych kwestii:

- a) czy zgodnie z projektowanym brzmieniem ustawy uczelnia będzie mogła pobierać opłaty, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 3, od cudzoziemców posiadających np. ważną Kartę Polaka przyjętych na podstawie decyzji ministra nadzorującego daną uczelnię lub decyzji Dyrektora Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej? (dotychczas ww. opłat posiadacze ważnej Karty Polaka przyjęci na podstawie decyzji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub Ministra Zdrowia nie ponosili),
- b) czy cudzoziemcom przyjętym na podstawie decyzji ministra nadzorującego daną uczelnię np. ministra właściwego do spraw zdrowia, posiadającym np. ważną Kartę Polaka Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej będzie mógł zgodnie z projektem ustawy przyznawać stypendia?
- c) czy do obywateli polskich lub cudzoziemców, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt. 4 i 10 ma zastosowanie art. 86 ust. 4 projektowanej ustawy?
- d) czy Dyrektor Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej będzie mógł zgodnie z projektem ustawy zwolnić zgodnie z art. 321 ust. 1 pkt 2 cudzoziemca z opłat, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 10, przyjętego np. na podstawie decyzji ministra nadzorującego daną uczelnię i odwrotnie?

- e) czy minister nadzorujący daną uczelnię będzie mógł zwolnić z opłat cudzoziemca przyjętego na kształcenie w Polsce na podstawie decyzji rektora w języku obcym lub w języku polskim na warunkach odpłatności?
 - f) czy zwolnienie z opłat za studia, o których mowa w art. 321 ust. 1 pkt 2, będzie następować z chwilą przyjęcia studenta na daną formę kształcenia czy będzie możliwe w trakcie trwania kształcenia?
 - g) czy cudzoziemcy, o których mowa w art. 321 ust. 2 będą mogli podejmować i odbywać kształcenie zarówno na zasadach obowiązujących obywateli polskich (w drodze rekrutacji dla obywateli polskich) oraz jednocześnie na zasadach określonych w art. 320 ust. 2 np. na podstawie decyzji i warunkach finansowych określonych przez ministra nadzorującego daną uczelnię niezależnie od statusu prawnego ich pobytu w Polsce (np. w drodze rekrutacji przeprowadzonej przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej)?
 - h) czy cudzoziemcy, o których mowa w art. 321 ust. 2 będą mogli odbywać jeden kierunek studiów na warunkach odpłatności, a drugi kierunek studiów bez obowiązku ponoszenia kosztów kształcenia?;
- 21) art. 88 - nie jest jasne, jak uczelnia zaprzestająca kształcenia ma wypełnić nałożony na nią obowiązek, nie mając żadnych narzędzi do „zmuszenia” innej uczelni do przyjęcia studentów z uczelni zaprzestającej kształcenia na danym kierunku;
- 22) art. 178 – przy obowiązku przyjęcia przez nauczyciela akademickiego lub pracownika naukowego np.: funkcji promotora należy odwołać się do obowiązku oraz możliwości wyłączenia choćby takiego, jakie jest przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego (pokrewieństwo, konflikt interesów, itp.);
- 23) art. 223 ust. 1 – spełnienie wszystkich projektowanych przesłanek, w szczególności prowadzenie badań w zagranicznych instytucjach naukowych trwających co najmniej 3 miesiące, w niektórych dziedzinach (np. nauki medyczne) będzie istotnym czynnikiem ograniczającym uzyskanie tytułu profesora. Rozważyć należy wprowadzenie przepisu wskazującego, że spełnienie przesłanki prowadzenia badań naukowych w zagranicznych instytucjach naukowych trwające co najmniej 3 miesiące jest przesłanką alternatywną w stosunku do kryterium kierowania zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych. Alternatywnym rozwiązaniem może być wprowadzenie kryterium prowadzenia wspólnie projektów badawczych z zagranicznymi instytucjami naukowymi, zakończonych publikacjami lub

przewodzenia badań naukowych w zagranicznych instytucjach naukowych trwających co najmniej 3 miesiące;

- 24) art. 232 – nie określono, jakie zasady stosuje się do pracowników (jak dla pracowników jednostek budżetowych, uczelni, służby cywilnej?) i jak określa się ich wynagrodzenia;
- 25) art. 235 – brak rozwinięcia nazwy (jest tylko akronim „PKA”);
- 26) art. 254 – jeżeli kształcenie będzie w cyklu 3-letnim, to pierwsza ocena będzie po wykształceniu w szkole doktorskiej 3 roczników – czy na pewno to było celem?;
- 27) w art. 262 jest logiczna niespójność systemowa – minister ma przyznać kategorię naukową uczelni za badania w dziedzinach (w tym interdyscyplinarne lub/i międzydziedzinowe) na podstawie kategorii uchwalonych przez KEN w poszczególnych dyscyplinach;
- 28) art. 280 ust. 1 – wyrażenie „rozpoczyna prowadzenie sprawy” należy zastąpić wyrażeniem „wszczyna postępowanie”, tak aby było tożsame z pozostałymi przepisami;
- 29) w przepisach działu „Cudzoziemcy w systemie szkolnictwa wyższego i nauki” całkowicie pominięto kwestie przyznawania stypendiów cudzoziemcom odbywającym kształcenie oraz uczestniczącym w badaniach naukowych i pracach rozwojowych, które są uregulowane obecnie w art. 43 ust. 3 i nast. – brak m.in. przepisów wskazujących kto przyznaje cudzoziemcom stypendia oraz przesłanek przyznania, zawieszenia czy cofnięcia stypendium. Ponadto brak jest informacji uregulowanych dotychczas w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 r. w sprawie podejmowania i odbywania przez cudzoziemców studiów i szkoleń oraz ich uczestniczenia w badaniach naukowych i pracach rozwojowych (Dz. U. poz. 1501);
- 30) art. 320 ust. 2 pkt 4 – wyrazy „dyrektora NAWA” należy poprzedzić wyrazem „decyzji”.
Powyższa propozycja wynika z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2017 r. o Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej (Dz. U. poz. 1530), zgodnie z którym Dyrektor wydaje decyzję o przyznaniu albo o odmowie przyznania środków finansowych w ramach realizacji programu;
- 31) art. 321 ust. 2 pkt 6 – propozycja nadania projektowanemu przepisowi brzmienia:
„6) posiadacza ważnej Karty Polaka lub osoby spełniającej wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji.”.

Obowiązująca ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w art. 43 ust. 6b i 7 uwzględnia osoby posiadające zaświadczenie o polskim pochodzeniu wydane przez konsula RP, zaś projektowana ustawa całkowicie pomija ww. grupę cudzoziemców, co wydaje się być nieuzasadnione;

32) art. 321 ust. 2 pkt 8 – brak definicji rozstrzygającej, kto jest członkiem rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej np. czy teściowa to też członek rodziny, czy tylko małżonka/mąż jest członkiem rodziny?

33) art. 321 ust. 3 – propozycja nadania projektowanemu przepisowi brzmienia:

„3. Cudzoziemcowi, z wyłączeniem posiadacza ważnej Karty Polaka lub osoby spełniającej wymagania określone w art. 5 ust. 1-3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, nie przysługuje świadczenie socjalne, o którym mowa w art. 92 ust. 1 pkt. 1.”.

Obowiązująca ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w art. 43 ust. 6b, 7 uwzględnia osoby posiadające zaświadczenie o polskim pochodzeniu wydane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej zaś projektowana ustawa całkowicie pomija ww. grupę cudzoziemców, co wydaje się być nieuzasadnione;

34) art. 416 ust. 2 – w przepisie zawarto regulację wskazującą, iż na zasadach określonych w art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259, z późn. zm.) dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie rozporządzenia składnikami aktywów trwałych, w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz dokonanie przez uczelnię publiczną czynności prawnej w zakresie oddania tych składników do korzystania innemu podmiotowi, na okres dłuższy niż 180 dni w roku kalendarzowym, wymaga zgody Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadkach gdy wartość rynkowa tych składników albo wartość rynkowa przedmiotu czynności prawnej, przekracza kwotę 2 000 000 złotych. Do wniosku o wyrażenie zgody dołącza się zgodę rady uczelni.

W kontekście powyższego zauważyć należy, iż rada uczelni jest nowym organem uczelni publicznej, który nie funkcjonował w dotychczasowym porządku prawnym. Przy tym w myśl art. 215 ust. 1 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, senat uczelni publicznej powołuje pierwszą radę uczelni w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r. Natomiast wyżej przywołane projektowane unormowanie zawarte w art. 416 ust. 2 ma wejść w życie z dniem 1 października 2018 r. Wobec powyższego przy takim ukształtowaniu przepisów

wprowadzających może dojść do sytuacji, w której uczelnia nie będzie mogła wystąpić o stosowną zgodę Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, w trybie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ze względu na niepowołanie rady uczelni;

- 35) art. 417 ust. pkt 1 – proponujemy zastąpić kryterium nadzoru określone jako „prawidłowość wydatkowania środków publicznych” na kryterium „celowości, gospodarności i rzetelności”, które będzie pełniej oddawało obecnie zastosowane pojęcie; należy zauważyć, iż uczelnie publiczne są jednostkami sektora finansów publicznych zatem zobowiązane są do stosowania zasad gospodarki określonej w przepisach o finansach publicznych;
- 36) art. 426 – nie jest jasne, jak należy rozumieć zastosowane przez projektodawcę wyrażenie „w przeważającej części” w odniesieniu do zadań, o których mowa w art. 11 projektu, realizowanych przez uczelnię. Nie jest jasne również, kto miałby stwierdzać, że uczelnia w przeważającej części realizuje zadania, o których mowa w art. 11 projektu, a które dotyczą, np. obrony narodowej;
- 37) art. 426 pkt 4 – proponujemy zmianę pkt 4 poprzez nadanie mu brzmienia:
„4) nauk medycznych i nauk o zdrowiu – jest uczelnią medyczną, jeżeli utworzyła i prowadzi podmiot leczniczy wykonujący działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne;
- 38) art. 455 – proponuję dodać ust. 6 w brzmieniu:

„6. Do działalności Centrum, w zakresie nieokreślonym w przepisach odrębnych i w statucie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy właściwe dla uczelni publicznych, z wyłączeniem prawa do prowadzenia kształcenia na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia i jednolitych studiach magisterskich.”.

Propozycja ma stanowić rozwiązanie dostosowujące na wypadek przedłużenia prac legislacyjnych nad projektem ustawy o Centrum Medycznym Kształcenia Podyplomowego – nr z wykazu RCL UD258. Rozwiązanie to pozwoli, przynajmniej częściowo, uniknąć potencjalnych wątpliwości interpretacyjnych jakie zasady i przepisy należy stosować w odniesieniu do bieżącej działalności organizacyjnej, dydaktycznej i naukowej Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego w Warszawie. Treść propozycji jest analogiczna do rozwiązania zawartego w przepisach projektu ustawy o Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego.

Z poważaniem

Konstanty Radziwiłł